

[Jørgen Estrup]

senere, inden vi skal skrive betænkning over det her – så vil man også fra konservativ side kunne se, at der er god statsfinansiell fornuft i det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er selvfølgelig meget godt, at hr. Jørgen Estrup prøver på at samle hele Folketinget, og i det omfang det overhovedet kan lade sig gøre, er det heller ingen fejl, hvis jeg må sige det sådan. Men det er lidt for let at slippe om ved det på den måde. Hr. Jørgen Estrup sidder med i denne her regering – om ikke som minister så i hvert fald i baglandet for den – og har indflydelse på, hvad der skal ske.

Der er altså rejst problemer både fra højresiden i salen og fra venstresiden i salen, og det er lidt nemt at slippe om ved det ved at sige, at nu håber vi alle sammen, vi kan blive enige. Færdig, bom! Og så er det det.

I stedet for at gå ind i en debat om temaerne, så vi ved lidt om, hvor det her holder til henne! Det synes jeg da var rart. Det er det, vi skal bruge førstebehandlingerne til. Vi skal ikke føre forhandlingerne færdig i en førstebehandling, naturligvis ikke, men vi skal have skabt et indtryk af, om der overhovedet er luft her. Ellers er det sådan, at regeringen har sit flertal på plads i det her, og derfor kan der ikke ske noget til nogen af siderne?

Jeg har nævnt satserne som et problem. Jeg synes, det er et problem, at satserne for orlovsordningerne er sat for lavt.

Jeg har rejst et andet problem. Jeg synes, vi skal finde en ordning, så folk på 55 år kan gå på efterløn noget før – eller kald det, hvad man vil, men det er egentlig en efterlønsaldersnedsættelse, jeg arbejder for. Jeg tror, det kan være med til at skabe noget luft og dermed skabe nogle rigtige varige stillinger for nogle andre.

Jeg ved godt, vi har haft en diskussion om, hvor mange der kan blive tale om, men jeg mener ikke, det kan afvises, at der kunne blive tale om nogle, hvis vi gjorde det. Men jeg har ikke hørt nogen bud på, om man overhovedet kan gå ind i en debat om det, om der overhovedet er noget at gøre. Hvis det er sådan, at der overhovedet ikke er noget at gøre inden for de temaer, vi har rejst, så har man jo sagt fra regeringspartierne side: Der er lukket. Vi har forhandlet det her på plads. Det har været svært nok, og der er lukket af.

Anden næstformand (Grove):

Der er også lukket for taletiden.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Undskyld!

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, fru Lilli Gyldenkilde har ret i at understrege, at det ikke er i dag, vi skal forhandle færdig, og jeg tror også, det er klogt både af fru Lilli Gyldenkilde og undertegnede ikke at overvurdere indflydelsen på resultatet.

Men jeg tror, at jeg tør sige uden at tage ordet ud af munden på arbejdsministeren, at regeringen ikke har låst sig fast. Det skal jeg jo ikke sige på regeringens vegne, men hvis det står til Det Radikale Venstre, ønsker vi i hvert fald et bredt forlig om det her. Det er vigtigt for løsningen, at vi – en stor kreds i Folketinget – kan være fælles om det.

Jeg tror også, fru Lilli Gyldenkilde kan lytte sig til i debatten, at der er forskellige ønsker, og uanset hvor negativ man var for De Konservatives og Venstres vedkommende i nogle af udtalelserne, så lød det meget klart, at der også var nogle ønsker dér. Jeg tror ikke, regeringen skal lukke for forhandlingsmulighederne.

Jeg skal ikke prøve at samle Folketinget – det er ikke min opgave – men jeg ser meget gerne, at vi får et bredt flertal om arbejdsmarkedsreformen.

Glønborg (KRF):

Regeringen ville naturligvis gerne have serveret et fuldstændig færdigt måltid i dag med alle retterne. Nu har det vist sig mest praktisk, at vi serverer hovedretten i dag, men vi ved jo, at der kommer noget mere, som hører til den hele middag.

Det har været interessant at se, at mens denne middag blev forberedt, har der været utrolig mange, der har haft travlt med at springe ud i køkkenet og prøve at hive lunser op af gryderne for at prøve på at smage lidt på det og få smidt nogle lunser rundt til folket, så man havde en fornemmelse af, hvad retten kommer til at bestå af.

Men alle ved jo godt, at det er en tåbelig måde at spise en middag på, at starte med at hugge i gryderne. Ikke desto mindre var det